

Warszawa, dnia 8 listopada 2021 r.

Sygn. akt VI Ka 407/20

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Sąd Okręgowy Warszawa-Praga w Warszawie VI Wydział Karny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący: SSO Justyna Dołhy

protokolant: protokolant sądowy Kamila Kutyla

po rozpoznaniu dnia 8 listopada 2021 r.

sprawy D. W., syna J. i Z., ur. (...) w W.

obwinionego o czyn z art. 107 kw,

na skutek apelacji wniesionej przez pełnomocnika oskarżycielki posiłkowej

od wyroku Sądu Rejonowego w Wołominie

z dnia 20 stycznia 2020 r. sygn. akt V W 234/18

I. utrzymuje w mocy wyrok w zaskarżonej części tj. co do czynu z art. 107 k.w.,

II. zasądza od oskarżycielki posiłkowej T. Z. na rzecz Skarbu Państwa

kwotę 100 zł tytułem opłaty za II instancję oraz obciąża ją pozostałymi kosztami sądowymi w postępowaniu odwoławczym.

Sygn. akt VI Ka 407/20

UZASADNIENIE

D. W. został obwiniony o to, że w okresie czasu od 1 września 2017 roku do dnia 24 grudnia 2017 roku na posesji przy ul. (...) w miejscowości K. gm. (...) pow. (...) woj. (...) w celu dokuczenia M. J. (1) i T. Z. złośliwie je niepokoił poprzez dwukrotne usunięcie wkładek w drzwiach wejściowych do zajmowanych przez nie pomieszczeń, usunięciu w całości drzwi wejściowych do zajmowanego przez nie pokoju, zakładanie klódek na bramy wjazdowe na posesję oraz drzwi pomieszczeń gospodarczych, uniemożliwiając swobodne korzystanie z posesji, budynku mieszkalnego oraz budynków gospodarczych, tj. o wykroczenie z art. 107 k.w. Ponadto obwinionemu zarzucono popełnienie jeszcze trzech innych wykroczeń z art. 119 § 1 k.w.

Sąd Rejonowy w Wołominie wyrokiem z dnia 20 stycznia 2020 roku, w sprawie pod sygn. akt V W 234/18 uniewinnił obwinionego D. W. od popełnienia wszystkich zarzucanych mu wykroczeń, a kosztami postępowania obciążył Skarb Państwa.

Od wyroku tego apelację wniósł pełnomocnik oskarżycielki posiłkowej T. Z. w zakresie w jakim sąd uniewinnił D. W. od zarzutu popełnienia wykroczenia z art. 107 k.w. zarzucając obrazę przepisów postępowania mającą wpływ na treść orzeczenia w postaci artykułu 7 k.p.k. w związku z artykułem 8 k.p.w. poprzez przekroczenie swobodnej oceny dowodów i tym samym dokonanie jej z pominięciem zasad logiki i doświadczenia życiowego, a w szczególności uznaniu, że zachowanie obwinionego mimo jego naganności nie było podyktowane chęcią dokuczenia pokrzywdzonej i nie mogło wzbudzić niepokoju, obaw czy też lęku, a nadto nie powodowało zakłócania spokoju pokrzywdzonej,

ani też nie wyprowadzało ww. z równowagi psychicznej – w sytuacji, gdy zachowanie obwinionego zmierzało do zastosowania niekonwencjonalnych metod w celu pozbycia się T. Z. z mieszkania przy ul. (...) w K. i zniechęcenia jej do jakichkolwiek odwiedzin matki, a w przypadku M. J. (1) odizolowania jej od reszty rodziny i wywarcia wobec niej presji emocjonalnej. Pełnomocnik w apelacji zarzucił ponadto błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, który miał wpływ na treść orzeczenia polegający na błędnym przyjęciu, że obwiniony w okresie od 1 września 2017 roku do 24 grudnia 2017 roku przy zgromadzonym w aktach sprawy materiale dowodowym nie wyczerpał znamion art. 107 k.w., podczas gdy obiektywna i subiektywna ocena materiału dowodowego prowadzi do zgoda odmiennego wniosku. Pełnomocnik wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku i uznanie obwinionego winnym czynu z art. 107 k.k. i wymierzenie mu kary grzywny w wysokości 300 zł, ewentualnie o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania oraz o zasądzenie kosztów za pierwszą i drugą instancję według norm przepisanych.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje.

W niniejszej sprawie, należy przede wszystkim podnieść, że z dniem 24 grudnia 2020 r. nastąpiło przedawnienie karalności zarzucanego obwinionemu wykroczenia z art. 107 k.w. Zgodnie bowiem z treścią art. 45 § 1 k.w. karalność wykroczenia ustaje, jeżeli od czasu jego popełnienia upłynął rok; jeżeli w tym okresie wszczęto postępowanie, karalność wykroczenia ustaje z upływem 2 lat od zakończenia tego okresu. Skoro zatem czasokres wykroczenia z art. 107 k.w. został określony od 1 września 2017 r. do 24 grudnia 2017 r. to jego karalność ustała z upływem łącznie 3 lat, a zatem w dniu 24 grudnia 2020 r. Ustanie karalności wykroczenia jest okolicznością wyłączającą możliwość prowadzenia postępowania przeciwko obwinionemu i co do zasady powinna skutkować na etapie odwoławczym uchyleniem wyroku i umorzeniem postępowania (art. 5 § 1 pkt 4 k.p.w.). Zgodnie jednak z treścią art. 104 § 1a k.p.w. w zw. z art. 5 § 1 pkt 4 k.p.w. uchylenie orzeczenia jedynie z powodów określonych w art. 5 § 1 pkt 4 k.p.w. może nastąpić tylko na korzyść obwinionego. W niniejszej jednak sprawie zapadł wobec D. W. wyrok uniewinniający, który jest rozstrzygnięciem dla niego najkorzystniejszym. Stąd też Sąd Odwoławczy zobowiązany był do rozważenia, czy zarzuty sformułowane we wniesionej na niekorzyść obwinionego apelacji są zasadne i powodowałyby konieczność uchylenia wyroku z powodu uznania, że obwiniony dopuścił się popełnienia wykroczenia i umorzenia postępowania z uwagi na ustanie jego karalności, czy też zarzuty te nie są trafne i nie skutkują uznaniem, że wyrok uniewinniający obwinionego jest niesłuszny.

Należy stwierdzić, że zarzuty podniesione w apelacji i przytoczone na ich poparcie argumenty nie znalazły uznania Sądu Okręgowego. Sąd Rejonowy prawidłowo przeprowadził postępowanie, nie dopuścił się obrazy przepisów prawa procesowego wskazanych w apelacji i właściwie ustalił stan faktyczny w oparciu o całokształt materiału dowodowego ocenionego swobodnie, zgodnie z zasadami logiki oraz wiedzy i doświadczenia życiowego. Stanowisko skarżącego sprowadza się w istocie rzeczy do polemiki z przeprowadzoną przez Sąd pierwszej instancji oceną dowodów i wprowadzonymi na jej podstawie ustaleniami faktycznymi.

Jak wielokrotnie podkreślano w doktrynie i orzecznictwie, przekonanie Sądu o wiarygodności jednych dowodów i niewiarygodności innych pozostaje pod ochroną art. 7 kpk wtedy, gdy: jest poprzedzone ujawnieniem w toku rozprawy głównej całokształtu okoliczności sprawy (art. 410 kpk) i to w sposób podyktowany obowiązkiem dochodzenia prawdy (art. 2 § 2 kpk), stanowi wyraz rozważenia wszystkich tych okoliczności przemawiających zarówno na korzyść, jak i na niekorzyść oskarżonego (art. 4 kpk), jest wyczerpujące i logiczne - z uwzględnieniem wskazań wiedzy i doświadczenia życiowego - uargumentowane w uzasadnieniu wyroku (art. 424 § 1 pkt 1 kpk). Akcentuje to szereg orzeczeń Sądu Najwyższego i sądów apelacyjnych (por. wyrok SN z 3.09.1998 r. sygn. V KKN 104/98 – Prokuratura i Prawo rok 1999, nr 2, poz. 6; a także wyrok SA w Łodzi z 20.03.2002 r. sygn. II AKa 49/02 – Prokuratura i Prawo rok 2004, nr 6, poz. 29). Wszystkim tym wymogom, które należy odnieść również do spraw o wykroczenia, Sąd Rejonowy w pełni sprostał.

Odnosząc się do argumentacji zawartej w apelacji wskazać należy, iż prawidłowe ustalenia faktyczne i trafne wnioski prawne zawarte w uzasadnieniu Sądu I instancji Sąd Okręgowy przyjmuje jako swoje uznając, że nie ma potrzeby ponownego i dokładnego przytaczania ich. Wskazać należy, iż wbrew stanowisku skarżącego, Sąd Rejonowy w sposób w pełni prawidłowy dokonał wykładni przepisu artykułu 107 k.w. odnosząc się przy tym do stanowiska judykatury.

Nie ulega wątpliwości, że czyn z art. 107 k.w. ma charakter kierunkowy, a jego sprawca musi działać w celu dokuczenia innej osobie, a zatem jego zachowanie musi być złośliwe. Zasadnie Sąd Rejonowy przy ustalaniu stanu faktycznego i dokonywaniu oceny zgromadzonego materiału dowodowego miał na uwadze kontekst sprawy i jej tło w postaci wieloletniego konfliktu rodzinnego o majątek. W niniejszej sprawie nie można kwestionować faktu, że właścicielką spornej nieruchomości jest córka oskarżonego, a on z jej umocowania wykonywał czynności zarządcze oraz dbał o stan nieruchomości i wykonywał wszystkie niezbędne prace. I tak jak na przedmiotowej nieruchomości mogli przebywać małżonkowie M. i M. J. (2), tak jasne jest, że nie miała prawa do zamieszkiwania w domu T. Z.. Zachowania obwinionego polegające na usuwaniu montowanych celowo wkładek w drzwiach wejściowych do pomieszczeń w domu czy zakładaniu kłódek i inne wymienione w opisie czynu zarzucanego obwinionemu zasadnie Sąd Rejonowy ocenił jako mające na celu zmanifestowanie braku zgody właścicielki nieruchomości na zamieszkiwanie T. Z. na jej terenie, a nie jako dokonywane w celu dokuczenia jej. Należy zauważyć, że konflikt na tle korzystania z nieruchomości przez oskarżycielkę posiłkową doprowadził do podziału w rodzinie, w wyniku którego doszło nawet do skłócenia małżonków J., gdyż z materiału dowodowego jednoznacznie wynika, że M. J. (1) opowiada się po stronie T. Z. zaś M. J. (2) po stronie drugiej córki – H. W. i jej męża. Fakt, że M. J. (2) z zachowaniem obwinionego nie wiąże żadnych elementów złośliwości czy uciążliwości, a przecież sam zamieszkuje z żoną na terenie nieruchomości, również świadczy o prawidłowości rozstrzygnięcia Sądu Rejonowego i subiektywnym spojrzeniu na konflikt przede wszystkim przez T. Z..

Wobec powyższego Sąd Okręgowy nie uwzględnił argumentów apelacji i utrzymał w mocy zaskarżony wyrok. Sąd Rejonowy rozważył całość materiału dowodowego w postaci zeznań przesłuchanych w sprawie świadków oraz wyjaśnień obwinionego nie tylko w aspekcie ich cech wewnętrznych, ale i w konfrontacji z pozostałymi przeprowadzonymi dowodami. Przedstawione w uzasadnieniu wyroku rozumowanie jest wolne od błędów logicznych i znajduje pełne wsparcie we wskazaniach wiedzy i doświadczenia życiowego.

Uwzględniając wynik postępowania odwoławczego, Sąd zasądził od oskarżycielki posiłkowej na rzecz Skarbu Państwa kwotę 100 zł tytułem opłaty oraz obciążył ją pozostałymi kosztami sądowymi w postępowaniu odwoławczym nie znajdując podstaw do zwolnienia jej od obowiązku ich ponoszenia (art. 121 § 1 kpw w zw. z art. 636 § 1 kpk w zw. z § 4 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie zryczałtowanych wydatków postępowania oraz wysokości opłaty sądowej od wniosku o wznowienie postępowania w sprawach o wykroczenia z dnia 22 grudnia 2017 r. oraz art. 13 ust. 2 Ustawy z dnia 8 sierpnia 1983 r. o opłatach w sprawach karnych).

SSO Justyna Dołhy